

DROGA DO PRZEMIANY MAŁŻEŃSTWA

Przystanek

**MĘSKOŚĆ
W PLANACH BOŻYCH**

TYDZIEŃ I-II

Materiały studyjne

Opracowała
Jolanta Prokopiuk

TYDZIEŃ I

JEZUS CHRYSZTUS WZOREM MĘSKOŚCI

Mężczyzna ze swojej istoty związany jest z Jezusem Chrystusem, tak jak kobieta z Duchem Świętym. Istotą powołania kobiety jest miłość, a Duch Święty jest uosobioną Miłością. Przyjrzyjmy się w takim razie w czym wyraża się powołanie mężczyzny w osobie Jezusa Chrystusa. U Jezusa Chrystusa można zaobserwować kilka fundamentalnych rysów osobowości oraz misji: **Syn Boga Żywego, Mesjasz, Zbawiciel, postawa sługi.**

Syn Boga Żywego

Pierwszym zwrotnym momentem w życiu Jezusa było objawienie Jego jako Mesjasza oraz Syna Bożego. Jest to rozpoczęcie posługi z głębokim doświadczeniem tożsamości jako Syna umiłowanego. Pierwszym zasadniczym momentem w życiu człowieka jest świadomość akceptacji oraz miłości. Bardzo charakterystyczna jest postawa diabła kuszącego Jezusa na pustyni. Na trzy próby aż dwukrotnie zaprzecza Jego tożsamości Syna Bożego. *Jeśli jesteś Synem Bożym* (Łk 4, 1-13). Zaczyna od zaprzeczania Jego synostwa.

Mesjasz

Podczas chrztu Jezusa w Jordanie Jezus objawia się jako mesjasz, czyli osoba namaszczone Duchem Świętym i w pełni Go posiadająca. Jezus jako człowiek został poczęty w mocy Ducha Świętego. Przychodzi także po to, aby udzielać Go człowiekowi. Najpełniej się to realizuje przez cierpienie i krzyż. Papież mocno podkreśla, iż nie ma zesłania Ducha Świętego po grzechu pierworodnym bez Krzyża i Zmartwychwstania.

Zbawiciel

Zbawić oznacza uwolnić od zła. Tym złem jest grzech i ojciec grzechu – diabeł. Nie czyni się tego siedząc w fotelu. Można wprost powiedzieć, iż było to bardzo niebezpieczne, bo ostatecznie zakończyło się najokrutniejszą śmiercią tamtych czasów – śmiercią krzyżową. Zbawiciel to wojownik, który swoją misją zdobywał i uwalniał człowieka od grzechu i diabła. Można też powiedzieć, że nie było to nudne. Była to intrygująca, pełna niebezpieczeństw przygoda. Jezus był najbardziej szalonym wojownikiem, skoro oddał swoje życie za rodzący się Kościół, swoją oblubienicę.

Postawa sługi

Istotą posługi Jezusa było **posłuszeństwo planowi Ojca aż po krzyż**. Zakłada to, iż Jezus miał głęboką świadomość woli Ojca. Podkreślał wielokrotnie, iż Jego pokarmem jest pełnić wolę Tego, który Go posłał. Pełnienie woli Ojca jest Jego największym pragnieniem oraz radością. Ostatecznie Jezus ukazuje, że służyć oznacza kochać przez swoje umieranie. W ewangelii św. Jana Jezus ukazuje fundament swojej służby: **do końca ich umiłował**. Można byłoby scharakteryzować postawę Sługi w kilku punktach: 1) **posłuszeństwo planowi Ojca – pełnienie woli Ojca**, 2) **krzyż (umieranie)**, 3) **fundamentem służby jest MIŁOŚĆ**.

Pierwszy dzień**SYN BOGA ŻYWEGO**

Prawda o Chrystusie jako o Synu Bożym zajmuje centralne miejsce w całym Nowym Testamencie. [...] Jest rzeczą doniosłą, że przekonanie o synostwie Bożym Jezusa jest potwierdzone głosem z nieba przy chrzcie w Jordanie (por. Mk 1, 11) oraz na górze przemienienia (por. Mk 9, 7). W obydwu przypadkach Ewangelисти mówią, że to Ojciec ogłasza Jezusa swym „Synem umiłowanym”. Ale jest ono również potwierdzone głosem demonów – złych duchów. [...] Ostatecznie Jezus umierał na krzyżu za prawdę o swoim Bożym synostwie. [...] Ta prawda znalazła się w centrum całego wydarzenia na Kalwarii. Dawniej bywała ona treścią wyznania, przeświadczenia, świadectwa Apostołów – tu stała się treścią szysterstwa.

Jan Paweł II, *Katechezy. Jezus Chrystus*, nr 24.6,7,10

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do przyjęcia sercem, że Jezus Chrystus jest Synem Boga Żywego.

Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie.

Mk 1, 11

B. Studium Biblii

Znamy szczerą i zdecydowaną odpowiedź Piotra: „Ty jesteś, Syn Boga żywego” (Mt 16, 16). Jeśli taka ma być także nasza odpowiedź, stanowiąca nie tyle abstrakcyjną formułę, ile wyraz życiowego doświadczenia, będącego owocem daru Ojca (por. Mt 16, 17), każdy z nas winien odnieść do samego siebie pytanie Jezusa: A ty za kogo Mnie uważasz? My także, jak Piotr, musimy przebyć drogę uważnego, wnikliwego słuchania, ażeby móc bardziej świadomie wyznawać Jezusa Chrystusa.

Jan Paweł II, *Katechezy. Jezus Chrystus*, nr 13.1

Przeczytaj Mt 16, 13-23.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz rozmowę uczniów z Jezusem w okolicach Cezarei Filipowej.

.....

.....

2. Opisz reakcję Piotra na pierwszą zapowiedź męki i zmartwychwstania Jezusa.

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Czy wyznanie Piotra: *Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga Żywego* jest twoim osobistym doświadczeniem?

.....

.....

.....

2. *Panie, niech Cię Bóg broni! Nie przyjdzie to nigdy na Ciebie.* Na ile akceptujesz w swoim życiu cierpienie, chorobę i trud związany z twoim powołaniem?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś przyjmował całą prawdę o chrześcijańskiej miłości związanej także ze śmiercią i zmartwychwstaniem?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Ha 3, 17-19.

Jakie są wasze powody do radości pomimo wielu trudności i cierpienia?

.....

.....

.....

Drugi dzień**CHRYSTUS – NAMASZCZONY DUCHEM ŚWIĘTYM**

„Mesjasz” znaczy „Chrystus”, „Pomazaniec”, a w historii zbawienia znaczy „namaszczony Duchem Świętym”. Jest Pomazańcem w znaczeniu posiadania pełni Ducha Bożego. On też ma pośredniczyć w udzielaniu tego Ducha całemu ludowi.

Jan Paweł II, *Dominum et Vivificantem*, nr 15 i 16

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do przyjęcia Jezusa, który jest Mesjaszem.

Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi. Łk 4, 18

B. Studium Biblii

Przeczytaj Iz 42, 1-7; Łk 4, 14-30.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz działanie Ducha Bożego na Mesjaszu w prorocctwie Izajasza.

.....

.....

.....

2. Opisz reakcje Żydów na zrealizowanie zapowiedzi proroka Izajasza w Jezusie Chrystusie.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Na ile możesz powiedzieć, że *Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie*? Chrześcijanin to drugi Chrystus. Duch Święty to uosobiona miłość.

.....

.....

.....

2. Czy doświadczasz, że Jezus, który jest Mesjaszem przyszedł do Ciebie, aby cię uwolnić i odesłać wolnym?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś przyjął całą posługę Jezusa Chrystusa?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Ps 51.

Czy doświadczacie radości z powodu nawrócenia, bo to także przestrzeń działania Ducha Świętego?

.....

.....

.....

Trzeci dzień**JEZUS – ZBAWICIEL**

Imię „Jezus” znaczy „Bóg wybawia” – i takie było znaczenie tego imienia w każdym wypadku, gdy było one nadawane w tradycji ludu Izraelskiego. Nadawali je rodzice swoim synom. W wypadku Jezusa, syna Maryi, imię to zostało wybrane i nadane wcześniej, przed urodzeniem, zgodnie ze wskazówkami udzielonymi Maryi przy zwiastowaniu anielskim (Łk 1, 31) i Józefowi we śnie (Mt 1, 21).

Jan Paweł II, *Katechezy. Jezus Chrystus*, nr 14.7

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do przyjęcia Jezusa, który jest w stanie uwolnić cię od zła dręczącego cię od wielu lat a może od wielu dziesięcioleci.

Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów.

Łk 1, 29-31

B. Studium Biblii

„Zbawić” to znaczy: wyzwolić od zła. Jezus Chrystus jest Zbawicielem świata, ponieważ przyszedł, aby wyzwolić człowieka od tego podstawowego zła, jakie zaległo wewnątrz ludzkie i całe dzieje człowieka, poczynając od pierwszego złamania Przymierza ze Stwórcą. Zło grzechu jest właśnie tym złem podstawowym, które odsuwa od ludzkości urzeczywistnianie się królestwa Bożego.

Jan Paweł II, *Katechezy. Jezus Chrystus*, nr 71.3

Przeczytaj Łk 5, 17-26.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz ludzi przynoszących do Jezusa sparaliżowanego.

.....

.....

.....

.....

2. Opisz zachowanie Jezusa.

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Na ile z determinacją przyprowadzasz siebie i innych do Jezusa?

.....

.....

.....

2. Czy doświadczasz, że głównym powodem twojego nieszczęścia jest grzech i diabeł – ojciec grzechu?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim życiu, abyś doświadczył, że Jezus Chrystus jest jedyną osobą, która może cię wyzwolić i uzdrowić?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Mt 2, 1-12.

Czy dominuje w was postawa szukania i pokonywania wielu trudów, aby dotrzeć do nowonarodzonego Zbawiciela?

.....

.....

.....

Czwarty dzień OGOŁOCIŁ SAMEGO SIEBIE PRZYJĄWSZY POSTAĆ SŁUGI

Poprzez owo „ogolocenie samego siebie”, które znamionuje do głębi prawdę o Chrystusie, prawdziwym człowieku, zostaje uzdrowiona prawda o człowieku w sensie powszechnym. Uzdrawiona i naprawiona. „Nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem” – nie można nie dostrzec w tych słowach aluzji do pierwszej i pierwotnej pokusy, której mężczyzna i kobieta ulegli „na początku”: „tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło” (Rdz 3, 5). Człowiek uległ pokusie stania się „takim jak Bóg”, choć był zaledwie stworzeniem.

Jan Paweł II, *Jezus Chrystus. Katechezy. Ten, który ogolocił samego siebie*, nr 6

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do przyjęcia, że jesteś ukochanym stworzeniem, ale tylko stworzeniem.

On istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogolocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi. Flp 2, 6

B. Studium Biblii

Przeczytaj Rdz 3, 1-7; Flp 2, 5-11.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz przyczynę grzechu pierwszych ludzi (w. 5).

.....

.....

.....

2. Opisz postawę Jezusa Chrystusa w Liście do Filipian.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. W jakich sytuacjach stawiasz się w miejscu Boga?

.....

.....

.....

2. W jakich sytuacjach dominuje w twoim życiu głęboka świadomość słabego stworzenia?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby twoje życie miało wymiar służby?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się J 1, 35-42.

Na ile w waszej posłudze dominuje postawa psalmisty: *nie nam Panie, nie nam, lecz Twemu imieniu daj chwałę za Twoją łaskę i wierność!* (Ps 115, 1)?

.....

.....

.....

Jezus Chrystus „uniżył samego siebie”, stawszy się posłusznym aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej” (Flp 2, 8). To sformułowanie wyraża ostateczny wymiar kenosis. Poprzez owo „ogolnienie samego siebie”, które znamionuje do głębi prawdę o Chrystusie, prawdziwym człowieku, zostaje uzdrowiona prawda o człowieku w sensie powszechnym. Uzdrawiona i naprawiona. „Nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem” – nie można nie dostrzec w tych słowach aluzji do pierwszej i pierwotnej pokusy, której mężczyzna i kobieta ulegli „na początku”: „tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło” (Rdz 3, 5). Człowiek uległ pokusie stania się „takim jak Bóg”, choć był zaledwie stworzeniem.

Jan Paweł II, *Jezus Chrystus. katechezy. Ten, który ogolcił samego siebie*, nr 6

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do przyjęcia w swoim życiu krzyża, który prowadzi do zmartwychwstania.

A w zewnętrznym przejawie uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej. Flp 2, 7b-8

B. Studium Biblii

Przeczytaj Hbr 5, 7-10; Hbr 12, 1-17.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz przyczyny sprawcze uległości Jezusa.

.....

.....

.....

2. Opisz znaczenie karności i cierpienia w życiu chrześcijanina.

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. W jaki sposób odbierasz w swoim życiu trudności, niepowodzenia, sytuacje graniczne?

.....

.....

.....

2. Czy potrafisz błogosławić Boga w swoim cierpieniu i wszelkich trudnościach?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś dostrzegął, że czas cierpienia i trudu jest czasem wielkiego błogosławieństwa Bożego?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się J 19, 38-42.

Czy potraficie przyjąć ciało zmarłego Jezusa, aby w grobie waszego życia dokonało się zmartwychwstanie?

.....

.....

.....

Miłość niech cię uczyni sługą, tak jak prawda uczyniła cię wolnym. [...] Jesteś zarazem sługą i wolnym: sługą, ponieważ nim się stałeś; wolnym, ponieważ umiłował cię Bóg, twój Stwórca; więcej – jesteś wolny, bo możesz kochać swojego Stwórcę. [...] Jesteś sługą Pana i jesteś wolny w Panu. Nie szukaj wyzwolenia, które oddaliłoby cię od domu twego wyzwoliciela!

Św. Augustyn, w: Jan Paweł II, *Veritatis splendor*, nr 87

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do przyjęcia, że tylko miłość czyni cię sługą.

Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim. 1 J 4, 16b

B. Studium Biblii

Przeczytaj J 13, 1-20; Łk 7, 36-50.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz postawę Jezusa (zwłaszcza z w. 1 ewangelii Jana).

.....

.....

.....

2. Opisz postawę nawróconej grzesznicy.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Na ile w twoim życiu miłość jest motorem działania?

.....

.....

.....

2. *Odpuszczone są jej liczne grzechy, ponieważ bardzo umiłowiała. A ten, komu mało się odpuszcza mało miłuje.* Na ile w twoim życiu miłosierdzie i wielkoduszność Jezusa sprawiają, że stajesz się gorliwszy w służbie?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś doświadczał wielkoduszności Jezusa Chrystusa?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Dz 3, 1-11.

Czy jako małżeństwo i rodzina doświadczenie, że Bóg w swojej wielkoduszności uzdrawia wszystkie wasze głębokie zranienia?

.....

.....

.....

TYDZIEŃ II

MEŹCZYŹNI
W ŚWIETLE STAREGO TESTAMENTU

Imię **Adam** w pierwszym etapie istnienia nie oznacza wcale tylko mężczyzny, ponieważ imię to charakteryzuje człowieka w ogóle. Adam w pierwszym etapie istnienia nie miał płci. Tenże człowiek został postawiony w raju z misją kontynuowania misji stwórczej Boga. Miał nazywać stworzenia, które stworzył Bóg. W czasie tak ciekawego procesu poznawania i nazywania stworzeń ów człowiek (Adam) wcale nie czuje się do końca szczęśliwy. Doświadcza samotności. Ta świadomość samotności pozwala Bogu przejść do drugiego etapu stworzenia człowieka – „jedności dwojga”, człowieka – mężczyzny i niewiasty. Owa samotność jest drogą do „jedności dwojga”. Bóg stwierdza: *nie jest dobrze, żeby człowiek był sam; uczynię mu zatem odpowiednią dla niego pomoc* (Rdz 2, 18). Nie ulega wątpliwości, że człowiek zapada w sen z pragnieniem istoty sobie podobnej. Po przebudzeniu ze strony mężczyzny budzi się okrzyk zachwyty: *Ta dopiero jest kością i ciałem z mego ciała!* Mężczyźnie zostaje powierzona odpowiedzialność za „jedność dwojga”. Można byłoby się pokusić o stwierdzenie, iż mężczyzna reprezentuje w jakimś sensie „jedność dwojga”. Dlatego też okrzyk zachwyty jest wypowiedziany ustami mężczyzny, a nie kobiety. Kobieta ma wypełniać pięknem i miłością całą rzeczywistość człowieka – mężczyzny i niewiasty.

Druga zasadnicza sytuacja zmieniająca radykalnie „jedność dwojga” to moment dialogu kobiety z wężem. Wąż rozmawia wyłącznie z kobietą. Ta sytuacja sprawia, że po raz pierwszy męskość jest przeciwstawiona kobiecości. Mężczyzna jest obecny przy rozmowie, ale nie bierze w niej udziału. Akceptuje zaistniałą sytuację i ponosi pełną odpowiedzialność za pierwszy grzech. W sytuacji spotkania z Bogiem to on pierwszy zostaje wezwany do odpowiedzi jako odpowiedzialny za „jedność dwojga”. Bóg pierwszy szuka człowieka, ale jest wierny powołaniu, do którego wezwał człowieka – mężczyznę i niewiastę. Człowiek ma doświadczenie relacji kochającego Ojca i głębokiej z nim przyjaźni nawet po grzechu pierworodnym. Ta relacja z Bogiem jest głęboko wpisana w człowieczeństwo mężczyzny i kobiety.

Abram zostaje wezwany, ale myślę, że także zaproszony do odnowienia doświadczenia relacji przyjaźni pierwszych ludzi. To doświadczenie jest tak głębokie, że odważa się odpowiedzieć na wezwanie, aby wyjść z Ur chaldejskiego do kraju, który wskaże mu Bóg. Człowiek odpowiadając na takie wezwanie musiał najpierw czegoś pragnąć. Powiedziałabym nawet, że Bóg musiał dotknąć nuty męskiego serca. Zaproszenie kogoś w nieznaną to zaproszenie na przygodę. Abram uwierzył Bogu i otrzymał nowe imię Abraham, znaczące tyle co ojciec mnóstwa narodów. Kolejni patryjarchowie są spadkobiercami obietnicy złożonej Abrahamowi. Wszyscy oni mniej lub więcej podróżowali, ale mieli głębokie doświadczenie obietnicy Boga Abrahama.

Na podkreślenie zasługuje także król **Dawid**. Pasterz zabrany z pastwiska, wrażliwy na muzykę i poezję, a jednocześnie odważny i mający głębokie doświadczenie Boga. Można także powiedzieć, że na wskroś wojownik. To jeden z nielicznych mężczyzn Starego Testamentu, w którym splata się wrażliwość, czułość z odwagą, męstwem i siłą. Gdy przestaje walczyć zaczyna się nudzić i rodzi się grzech cudzołóstwa. Niestety ten grzech staje się źródłem wielu nieszczęść w domu Dawida. Król Dawid wysławiany jest w Biblii za wiarę i szczerłość wobec Boga. Dawid był zawsze prawdziwy wobec Boga, bo wrażliwy na Jego obecność.

Dwie inne postacie, na które chciałabym zwrócić uwagę to królowie Saul oraz Salomon. **Saul** został namaszczony przez Samuela na pierwszego króla Izraela. Był skromnym oraz uległym wobec Boga młodzieńcem. 30 lat zwycięstw sprawiło, że stał się sprawnym i wielkim wojownikiem. Lata zwycięstw sprawiły, że stał się osobą słuchającą więcej siebie niż Boga. Koniec był tragiczny, ponieważ odrzucenie przez Boga zakończyło się manią prześladowczą oraz chorobą psychiczną.

Król **Salomon**, syn króla Dawida początek miał imponujący. Dar mądrości, który otrzymał we śnie sprawił, że stał się najbardziej znaną osobą ówczesnego świata. Lata pokojowych rządów uczyniły kraj bogatym oraz bezpiecznym. To człowiek dużej wrażliwości na obecność Boga w życiu swoim oraz Narodu Wybranego. Koniec życia niekoniecznie jest imponujący, z powodu braku opanowania namiętności wobec kobiet. Salomona można nazwać wojownikiem jednakże swoje zdobywanie ukierunkował wobec wielu i to cudzoziemskich księżniczek. Biblia podaje, że miał 700 żon, oraz 300 księżniczek drugorzędnych. Wszystkie te kobiety są bez twarzy, ponieważ żadna z tych kobiet nie ma imienia podanego w Biblii. Ostatecznie żony Salomona odwróciły jego serce od Boga, do tego stopnia, że nie reagował na wezwania Boże.

Pierwszy dzień**ADAM – PIERWSZY MĘŻCZYŻNA**

W tajemnicy stworzenia mężczyzna i kobieta zostali w szczególny sposób wzajemnie „dani” sobie przez Stwórcę i to nie tylko w wymiarze tej pierwszej pary ludzkiej i pierwszej zarazem komunii osób, ale w całej perspektywie bytowania rodzaju i rodziny ludzkiej. [...] Jeśli mężczyzna i kobieta przestaną być dla siebie w tajemnicy stworzenia, wówczas „poznają, że są nadszy”. Wówczas też narodzi się w ich sercach wstyd tej nagości, którego nie odczuwali w stanie pierwotnej niewinności.

Jan Paweł II, *Mężczyznę i niewiastę stworzył ich.*

Tajemnica pierwotnej niewinności. Początek etosu ludzkiego ciała

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do przyjęcia sercem, że jesteś stworzony jako mężczyzna do „jedności dwojga”.

Zresztą u Pana ani mężczyzna nie jest bez kobiety, ani kobieta nie jest bez mężczyzny. 1 Kor 11, 11

B. Studium Biblii

Potrzeba ukrycia się wskazuje na to, że w głębi wstydu, który wzajemnie im się udzielił jako bezpośredni owoc drzewa poznania dobra i zła, dojrzał lęk wobec Boga – lęk, którego przedtem nie znali, „Pan Bóg zawołał na mężczyznę i zapytał go: „Gdzie jesteś?” On odpowiedział: „Usłyszałem Twój głos w ogrodzie, przestraszyłem, bo jestem nagi”. [...] Mężczyzna usiłuje wstydem swej nagości pokryć właściwe źródło lęku.

Jan Paweł II, *Mężczyznę i niewiastę stworzył ich.*

Znaczenie pierwotnego wstydu. Człowiek wyobcowany z pierwotnej miłości

Przeczytaj Rdz 3, 1-24.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz rolę mężczyzny w pierwszym grzechu człowieka.

.....

.....

.....

2. Opisz dialog mężczyzny z Bogiem i konsekwencje grzechu.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. W jakich sytuacjach stajesz się bierny, choć w konsekwencji ponosisz odpowiedzialność za decyzje żony?

.....

.....

.....

2. Każdy ponosi odpowiedzialność za swój własny grzech, jednakże w małżeństwie główną odpowiedzialność ponosi mężczyzna. Bóg najpierw zwraca się do mężczyzny, bo *mąż jest głową żony*. Jakie sytuacje lub problemy sprawiają, że wycofujesz się z tej odpowiedzialności?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś nie bał się przyjmować odpowiedzialności za swoje małżeństwo, rodzinę, wychowywanie swoich dzieci?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Rdz 2, 15-25.

Czy czujecie się bezpieczni w obecności Bożej? Czy macie świadomość, iż Bóg zna wszystkie wasze problemy, ale i radości i jest w stanie temu wszystkiemu zaradzić?

.....

.....

.....

Drugi dzień**ABRAHAM – OJCIEC WIARY**

Dlatego też wiara Maryi przyrównywana bywa do wiary Abrahama, którego Apostoł nazywa „ojcem naszej wiary”. W zbawczej ekonomii Objawienia Bożego wiara Abrahama stanowi początek Starego Przymierza; wiara Maryi przy zwiastowaniu daje początek Przymierzemu Nowemu. Podobnie też, jak Abraham „wbrew nadziei uwierzył nadziei, że stanie się ojcem wielu narodów” (Rz 4, 18), tak Maryja, która przy zwiastowaniu [...] uwierzyła, że z mocy Najwyższego, za sprawą Ducha Świętego, stanie się Matką Syna Bożego.

Jan Paweł II, *Redemptoris Mater*, nr 14

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do przyjęcia, że *uwierzyć – to znaczy „powierzyć siebie” samej istotnej prawdzie słów Boga żywego, znając i uznając z pokorą, „jak niezbadane są Jego wyroki i niezgłębione Jego drogi”.*

On to *wbrew nadziei uwierzył nadziei, że stanie się ojcem wielu narodów* zgodnie z tym, co było powiedziane: *takie będzie twoje potomstwo*. I nie zachwiał się w wierze, choć stwierdził, że ciało jego jest już obumarłe – miał już prawie sto lat – i że obumarłe jest łono Sary.

Rz 4, 18-19

B. Studium Biblii

Przeczytaj Rdz 22, 1-19.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz postawę Abrahama przy wydarzeniu na górze Moria.

.....

.....

2. Opisz postawę Izaaka.

.....

.....

3. Opisz odpowiedź Boga na zachowanie Abrahama.

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Co stanowi w twoim życiu „wartość Izaaka” – *Bo gdzie jest skarb wasz, tam będzie i serce wasze* (Łk 12, 34)?

.....

.....

.....

2. Czy jesteś w stanie oddać Bogu to co stanowi dla ciebie największą wartość?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby Bóg był dla ciebie największą wartością?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się 1 Sm 2, 1-10.

Bóg wzywa was do radowania się Jego dobrodziejstwami. Czy jest coś, co przeszkadza wam w uwielbieniu Boga?

.....

.....

.....

Bóg ustanowił czas obietnic, a także i czas, w którym miało się spełnić to, co obiecał. Czas obietnic trwał od proroków aż do Jana Chrzciciela, od jego zaś wystąpienia aż do końca wieków trwa czas spełniania danych obietnic. Bóg jest wierny: stał się naszym dłużnikiem nie dlatego, żeby cokolwiek od nas otrzymał, lecz dlatego, że tak wielkie rzeczy nam obiecał. I nie tylko, że obiecał, ale jeszcze zobowiązał się na piśmie, dając nam niejako zaświadczenie dla poparcia swoich obietnic. Tak więc, jak już wielokrotnie o tym mówiliśmy, okres proroków był okresem składania obietnic.

Św. Augustyn, *Komentarz do psalmów*,
w: *Liturgia godzin. 2 tydzień adwentu, środa*

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do przyjęcia sercem, że Bóg jest mocen wypełnić to co obiecał.

Ja jestem z tobą i będę cię strzegł, gdziekolwiek się udasz; a potem sprowadzę cię do kraju. Bo nie opuszczę cię, dopóki nie spełnię tego, co ci obiecuję. Rdz 28, 15

B. Studium Biblii

Przeczytaj Rdz 24, 1-67.

I. WIDZIEĆ

1. *Nie wolno ci wziąć żony dla mego syna spośród kobiet Kanaanu – kraju, w którym przebywam.* Opisz postawę Abrahama wobec obietnic Bożych.

.....

.....

.....

2. Opisz realizację obietnicy danej Abrahamowi wobec wyboru żony dla Izaaka.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Na ile realizujesz i przestrzegasz obietnice Boże dane ci w charyzmacie Domowego Kościoła Ruchu Światło-Życie (zwłaszcza dotyczące Krucjaty Wyzwolenia Człowieka i 15-dniowych rekolekcji letnich)? Jest to charyzmat powierzony tobie jako mężczyźnie odpowiedzialnemu za twoje małżeństwo i rodzinę.

.....

.....

.....

2. Czy doświadczasz, że twoją wierność charyzmatowi Ruchu Światło-Życie Bóg wspiera i błogosławi jako odpowiedź na Swoje przymierze z tobą?

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś przestrzegał przymierza z Bogiem tak jak Abraham?

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Jdt 14, 11-19.

Czy doświadczacie, że Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi, którzy są powołani według Jego zamiaru (Rz 8, 28)?

Kto krzyż posiada, posiada skarb. Słusznie nazwałem skarbem to, co z imienia i w rzeczywistości jest najwspanialsze ze wszystkich dóbr. Przez niego bowiem, dzięki niemu i w nim objawia się istota zbawienia i powrót do pierwotnego stanu. Gdyby nie było krzyża, Chrystus nie zostałby ukrzyżowany. Gdyby nie było krzyża, Życie nie zostałyby przybite gwoździami do drzewa. Gdyby nie było przybite gwoździami, z boku nie wypłynęłaby krew i woda dla oczyszczenia świata, dokument grzechu nie zostałby zniszczony, nie otrzymalibyśmy wolności, nie radowalibyśmy się drzewem życia, raj nie zostałby otwarty.

Św. Andrzej z Krety, Kazanie,
w: Liturgia godzin. Święto Podwyższenia Krzyża, 14 września

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do wierności pomimo różnych bolesnych doświadczeń.

I został posłany Rafał, aby uleczyć obydwój: Tobiasza, aby mu zdjąć bielmo z oczu, tak aby oczyma swymi znowu oglądał światło Boże. Tb 3, 17a

B. Studium Biblii

Przeczytaj Tb 1, 3-20; 2, 1-14.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz postawę Tobiasza wobec przymierza z Bogiem wyrażającej się w zachowaniu Prawa.

.....

.....

.....

2. Opisz postawę Izraelitów odchodzących od przymierza z Jahwe.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Jaka jest twoja postawa wobec przymierza z Bogiem wyrażająca się w charyzmacie Ruchu Światło-Życie, gdy jesteś inny i wielokrotnie wyobcowany, ponieważ twoje postępowanie nie jest zgodne z myśleniem świata?

.....

.....

.....

2. Czy przez swą wierność przymierzu nie oczekujesz, że Bóg pozwoli ci żyć miło, lekko i przyjemnie bez krzyża?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś przyjął cały plan Boga z jego krzyżem?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Est 1, 1a-1L.

Czy wierzycie, że Bóg ma rozwiązanie na wszelkie wasze zagrożenia, które pojawiają się w waszym życiu?

.....

.....

.....

Nawrócenie domaga się przekonania o grzechu, zawiera w sobie wewnętrzny sąd sumienia, a sąd ten, będąc sprawdzianem działania Ducha Prawdy wewnątrz człowieka, równocześnie staje się nowym początkiem obdarowania człowieka łaską i miłością: „Weźmijcie Ducha Świętego.” Tak więc odnajdujemy, w owym „przekonaniu o grzechu” dwoiste obdarowanie: obdarowanie prawdą sumienia i – obdarowanie pewnością Odkupienia. Duch Prawdy jest pocieszycielem.

Jan Paweł II, *Dominum et Vivificantem*, nr 31

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do szczerości wobec Boga, ponieważ Bóg ceni ludzi prawdziwych, a nie doskonałych.

Człowiek patrzy na to, co widoczne dla oczu, Pan natomiast patrzy na serce.

1 Sm 16, 7b

B. Studium Biblii

Przeczytaj 1 Sm 17, 23-58.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz postawę Dawida.

.....

.....

.....

2. Opisz postawę Izraelitów w obozie Saula.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. *Pan, który wyrwał mnie z łap lwów i niedźwiedzi, wybawi mnie również z ręki tego Filistyna.* Na ile dobroć Boga w twoim życiu jest oparciem i pewnością zwycięstwa w trudnych sytuacjach, tak jak to było w życiu Dawida?

.....

.....

.....

2. Czy lęk, który towarzyszy w twoim życiu nie jest związany z brakiem zakotwiczenia w Bogu nawet w pewnej drobnej dziedzinie twojego życia? Czy potrafisz zidentyfikować tę dziedzinę?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby w twoim życiu nie dominował lęk lecz zaufanie i miłość?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Ps 51.

Czy w waszym małżeństwie i rodzinie dominuje duch skruchy i dialogu?

.....

.....

.....

Szósty dzień**ACHAB – SPÓŹNIONE NAWRÓCENIE**

Najbardziej wewnętrzna i mroczna istota grzechu: nieposłuszeństwo wobec Boga, wobec Jego prawa, normy moralnej, którą dał człowiekowi. Wyłączenie Boga, zerwanie z Bogiem, nieposłuszeństwo wobec Boga: w ciągu całej ludzkiej historii było zawsze i jest grzechem. Grzech w znaczeniu prawdziwym i właściwym jest zawsze aktem konkretnej osoby, ponieważ jest aktem wolności poszczególnego człowieka, a nie zaś aktem grupy, czy wspólnoty.

Jan Paweł II, *Reconciliatio et paenitentia*, nr 14, 16

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do nawrócenia i skruchy.

Naprawdę, nie było nikogo, kto by tak, jak Achab, zaprzedał się, aby czynić to, co jest złe w oczach Pana. Bardzo haniebnie postępował, służąc bożkom.

1 Krl 21, 25a. 26a

B. Studium Biblii

Przeczytaj 1 Krl 21, 1-29.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz postawę króla Achaba.

.....

.....

.....

.....

2. Opisz rolę Izebel w życiu męża.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. W jakich sytuacjach poddajesz się wpływowi grzechu żony?

.....

.....

.....

2. Na ile przyjmujesz w swoim życiu napomnienia „proroka Eliasza” i jakie są tego konsekwencje?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś ty i twój dom służył Bogu żywemu?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się 1 Krl 21, 20-29.

Jak przyjmujecie upomnienia „proroka Eliasza” w waszej wspólnocie?

.....

.....

.....

